

Požehnaný

Poznáš tajomstvo požehnaného života? Poviem ti správnu odpoveď – nachádza sa v Biblii, v knihe Žalmov. V 1. žalme, v prvom zo 150-tich žalmov, sa píše: „*Blahoslavený muž, ktorý nechodí podľa rady bezbožníkov, na ceste hriešnikov nestojí a v kruhu posmievačov nesedí, ale v zákone Hospodinovom má záľubu, o Jeho zákone rozjíma dňom – nocou. Bude ako strom zasadený pri vodných tokoch, čo načas dáva ovocie a jeho lístie nevädne; a všetko, čo robí, sa vydarí. Nie tak bezbožníci; ale sú ako plevy, ktoré vietor rozvieva. A preto neobstoja bezbožníci na súde, ani hriešnici v zhromaždení spravodlivých. Lebo vie Hospodin o ceste spravodlivých, ale cesta bezbožných vedie do záhuby.*“ V tomto 1. žalme máme ilustráciu stromu, ktorý je zasadený hlboko. Tieto hlboké korene budú veľmi dôležité, keď budeme premýšľať o tom, ako byť požehnaný od Boha. Je to obraz sily a odolnosti, zobrazenie Božieho muža.

V Izraeli býva niekedy veľmi sucho. Táto oblasť je dosť podobná púšti. Bol som tam niekoľkokrát a videl som, že táto krajina sa niekedy podobá povrchu mesiaca. Väčšia časť tejto krajiny je tvrdá, skalnatá a pustá. Izraelčania urobili kus dobrej práce tým, že pôdu zavlažovali, a tak dosiahli dobrú úrodu. Ak by tak neurobili, pôda by zostala neúrodná – až na tých pár miest, ktoré sú však v tejto krajine výnimkou. Napríklad sú tam oázy, kde je možné získať vodu prirodzeným spôsobom a kde dokonca rastú aj stromy. Tiež sú tam jazerá – napríklad Galilejské more. Vegetácia v blízkosti tohto veľkého jazera je bujná a rastie všade naokolo. Tiež je tam rieka Jordán, pozdĺž ktorej sa rozprestiera krásne zelené údolie s vysokými stromami. Predpokladám, že žalmista písal o týchto stromoch, ktoré rastú pozdĺž rieky Jordán alebo okolo Galilejského mora. To sú jediné miesta, kde môžu v Izraeli rásť vysoké stromy, pretože je tam neustály zdroj vody. Tento zdroj nevysychá ani počas horúceho leta.

Izraelčania majú výraz pre rieky, ktoré sa počas horúcich letných mesiacov vysušia. Volajú ich „riky sklamania“ a v ich blízkosti nerastie žiadna veľká vegetácia či stromy. Tie by totiž v čase dlhého sucha zahynuli. Pre nás je to veľmi poučné, pretože 1. žalm nám hovorí o tom, ako Boží človek rozpoznáva, že Pán je jediný zdroj večnej pomoci. Napokon On je jediný, ktorý je večný. Rozmýšľaj nad tým! Ak vkladáš svoju nádej a zmysel života do vecí, ako sú peniaze, zdravie, tvoj rozum alebo priatelia, všetky tieto veci ťa raz opustia. To všetko raz zmizne. Takéto veci sú ako tie rieky sklamania. Postupne sa zužujú, až napokon zaniknú. Jediná vec, ktorá ťa podrží, je všemohúci Boh, ktorý koná skrze svojho Syna Ježiša Krista.

Takže taký človek je Boží človek, ktorý chce požehnaný život. A myslím si, že väčšina z nás, ktorí dnes toto vysielanie počúvame, chce takýto požehnaný život. My chceme mať Božiu priazeň. Nuž, ako ju získame?! Jeden zo spôsobilov, ako to dosiahnuť, je, že budeme dávať pozor, aby sme sa nezamotali vo svetských vzťahoch alebo nezabíjali príliš veľa času s inými ľuďmi, pričom by sme netrávili dostatok času s Pánom.

1. žalm a jeho 1. verš hovorí toto: „*Blahoslavený muž, ktorý nechodí podľa rady bezbožníkov, na ceste hriešnikov nestojí a v kruhu posmievačov nesedí.*“ Vidíš tú postupnosť? Ak to otočíme, nepožehnaný muž najprv kráča, potom sa zastavuje, stojí na ceste, potom sedí a trávi s bezbožníkmi príliš veľa času. V podstate ide o to, že takýto muž sa stáva jedným z nich, pripája sa k nim. Dávaj si vo svojom živote pozor! Nech sa pre teba nestane zvykom, že by si sa spolochoval so zlými ľuďmi.

Samozrejme nechcem, aby si ma zle pochopil! Ak sme kresťania, potrebujeme sa obrusovať a mať vzťahy s ľuďmi, ktorí nie sú Boží, pretože ako ich potom budeme viesť k Pánovi Ježišovi!? Len si nemáme osvojiť ich životný štýl! Nemáme sa zastaviť a zrazu sa ocitnúť v situácii, kedy budeme robiť zlé veci ako oni a budeme sa podieľať na ich zlých skutkoch. Jedno z tajomstiev požehnania je v tom, že si dôsledne vyberáš svojich priateľov. Vyberaj si ľudí, ktorí milujú Boha. Vyberaj si ľudí, ktorí sú morálne čistí. Vyberaj si ľudí, ktorí ťa budujú, a nie takých, ktorí ťa stiahnu do problémov. Preto človek, ktorý je Boží – človek,

ktorý je Boží podľa toho druhého verša – chce byť priateľom Božím. Taký človek si uvedomuje, že najdôležitejší vzťah je ten, ktorý má s Pánom. V druhom verši sa tiež hovorí o tom, že taký človek premýšľa o Božom slove, o Božom zákone, dňom – nocou. Výraz „zákon“ v Starom zákone znamenal „Božie slovo“. Nešlo len o 10 prikázaní. Zahŕňalo to všetko, čo Boh povedal. Preto takýto človek rozmýšľa o tom, čo Boh povedal, berie si to k srdcu a žije to, čo Boh povedal, počas dňa – každý deň aj noc. O tomto sa tu hovorí.

V Božom slove nachádzame zaujímavý moment, kde sa píše o Ježišovi a žene pri studni. Je to zapísané v evanjeliu podľa Jána, v 4. kapitole. Ježiš si od tejto ženy pýtal vodu a pustil sa s ňou do rozhovoru o tom, že On dokáže dať človeku takú vodu, že už nikdy viac nebude smädný. A táto žena chce takú vodu. Až po chvíli si uvedomuje, že sa rozpráva s Mesiášom, že Ježiš jej môže dať život – nie taký, ktorý pochádza z obyčajnej vody, ale z Jeho Ducha, že Ježiš ju dokáže zachrániť. Uvedomuje si, že Jeho slová jej dávajú život a že On je Synom Božím. Tým nádherným posolstvom evanjelia o Ježišovi pre nás je, že táto pozemská voda, ktorú prijímame, nás neudrží pri živote naveky. Ale Slová Ježiša Krista nás dokážu urobiť živými naveky. Dokážu nás oslobodiť od smrti. Prenesú nás do večného života.

Preto sa v 1. žalme hovorí o tom, že potrebujeme zapustiť hlboké korene. Vnímam, že tento žalm hovorí vlastne o dvoch druhoch rastlín: o strome s hlbokými koreňmi a o plevách, ktoré sa spomínajú vo štvrtom verši. Píše sa tam, že bezbožníci sú ako plevy, ktoré vietor odveje.

V Severnej Amerike existuje jeden druh kríku. Nevie, či rastie aj v Európe alebo iných častiach sveta, ale asi áno. Volá sa „láskavec“. Je to krík, ktorý v lete vyschne, vietor s ním kníše zo strany na stranu, až sa tento krík vylomí a odkotúľa sa preč. Po vedeckej stránke hovoríme, že je to spôsob, ako táto rastlina rozširuje svoje semienka. Tie postupne vypadávajú a dažďová voda spôsobí, že onedlho vzklíčia. Keď si však ponecháme analógiu odumierania tejto rastliny, tento krík zomiera, pretože jeho korene sú príliš plytké. Nikdy ich nezapustí dostatočne hlboko do zeme. Preto nevydrží, keď sa dostaví horúčava – keď príde skúška.

1. žalm hovorí, že Boží človek zapúšťa hlboké korene. Toto je kľúčová myšlienka! Boh ťa volá, aby si prijal Ježiša Krista ako svojho Pána a Spasiteľa a potom šiel hlbšie a hlbšie, viac sa naučil, aby si získal dobrý koreňový systém. Korene musia tvrdo pracovať! Musia sa pretláčať cez tvrdú zem a keď príde voda, zeminu to zmäkčí a korene sa môžu posunúť opäť hlbšie, môžu zosilniť a lepšie rastlinu upevniť v zemi.

Okolo nášho domu je veľmi tvrdá ílovitá zemina a rastliny to v nej nemajú ľahké. Musia pracovať nesmierne tvrdo, aby sa ich korene dostali nižšie, a tým sa upevnili a získavali vlahu. Podobne to bude aj s tebou: Nebude to vždy ľahké, keď budeš chcieť rásť vo viere. Nebude to len niečo, čo sa stane ľahko, na čom nebudeš musieť pracovať. Budeš sa musieť snažiť, aby si bol rozhodný. Ak počúvaš tento program a ešte nemáš Bibliu, zaobstaraj si ju. Začni si ju čítať, aby si rástol a mocnel.

Boh nechce, aby si bol ako ten krík. Nechce, aby si vyschol a aby tvoja viera zanikla. Boh chce, aby si bol silný, pretože prídu aj obdobia sucha, prídu skúšky, chvíle preskúšania. Preto je tak dôležité, aby si teraz zapustil korene. TERAZ sa potrebuješ zahĺbiť do Božieho slova a modliť sa, rozhojňovať svoju lásku voči Pánovi Ježišovi, pretože ťažké chvíle prídu. A keď sa dostavia, Boh chce, aby si prežil. A nielen prežil, ale aby si prospieval, pretože si napojený na Pána Ježiša – na Zdroj života.

1. žalm končí slovami o tom, že Boh sleduje cesty spravodlivých, ale cesta bezbožníkov vedie do záhuby. Potrebuješ sa rozhodnúť. Zapustíš hlboké korene vo viere v Ježiša Krista? Ak áno, zaslúbenie 1. Žalmu pre teba je, že nájdeš požehnanie – ako teraz, tak aj vo večnosti.